

DE COL·LECCIONISTA A COL·LECCIONISTA.

CAPÍTOL 1:

LES MONEDES I EL COL·LECCIONISME COM A PASSATEMPS FAMILIAR.

Vicenç Arnal i Andrea Martin entrevisten a Andreu Cintas pare i fill.

En aquest primer episodi del pòdcast, entrevistem a dos Andreus, pare i fill, tots dos col·leccionistes de monedes. Ells ens parlaran de com se sent quan ets col·leccionista i com es van iniciar en aquest món, un món més aviat desconegut per a molts de nosaltres. Ens contarán també com podem conèixer i contactar amb altres col·leccionistes, com ampliar i cuidar una col·lecció, i com podem fer del col·leccionisme un passatemps familiar, que ens permeti gaudir d'estones agradables amb les persones que més estimem i que ens uneixi encara més. D'això i de tantes altres coses interessants, s'hi parlaran en aquest episodi.

ÍNDEX DE L'ENTREVISTA

1. Presentació
2. Monedes i nous mètodes de pagament.
3. El significat de col·leccionar
4. Inicis d'una col·lecció i quan ets un col·leccionista.
5. Peces especials de la col·lecció i el plaer de col·leccionar.
6. Com aconseguir monedes, cuidar la col·lecció i trobar altres col·leccionistes.
7. Els inicis d'Andreu fill en el col·leccionisme i la seva experiència:
col·leccionisme en família.
8. Altres col·leccions.
9. Criptomonedes, bancs i perills.
10. Parades, canvis i límits.
11. Reflexions finals.

1. PRESENTACIÓ

[Vicenç]: Andrea vols fer les presentacions?

[Andrea]: Bueno jo em dic Andrea Martin, i estem acompanyats del meu company que és Vicenç Arnal, formem part de l'Aula de Cine i avui és la nostra primera entrevista de col·leccionista a col·leccionista i tenim el plaer de tindre a Andreu.

[Vicenç]: A mi m'agradaria fer una petita síntesi del que és aquest pòdcast que es diu de col·leccionista a col·leccionista. Vull dir, estem en confiança, és un espai dedicat a tots aquells que ens apassiona col·leccionar un seguit d'objectes que per nosaltres són importants, siguin quins siguin. Tangibles o intangibles, que es puguin tocar o no es puguin tocar. Val un tweet, val un píxel o valen monedes.

Però en lloc de parlar de col·leccionisme i anècdotes que ens poden oferir qualsevol altre pòdcast, volem parlar, volem esbrinar els motius que t'han portat a tu, Andreu, a col·leccionar com un art en si mateix. L'art de col·leccionar.

Tu col·lecciones monedes? Ho he dit bé?

[Andreu]: Sí, molt bé.

2. MONEDES I NOUS MÈTODES DE PAGAMENT.

[Andrea]: Bueno, tal com hem fet ta presentació crec que ara mateix, en l'actualitat i més després de la pandèmia, parlant així de forma més generalitzada, la població estem molt acostumats a pagar-ho tot en targeta, absolutament tot! No n'hi ha lloc actualment on no trobes un datàfon per a que tu puguis pagar-ho en targeta. Al llavors, des de la meua perspectiva de què jo ara, actualment ho pago pràcticament tot en targeta, tu creus que este moviment pot afectar de forma negativa o positiva al valor que tenen les monedes? O si pel contrari hi ha també un augment en col·leccionar monedes.

[Andreu]: Jo diria que tens tota la raó, perquè, o sigui, lo que és la moneda, té els dies comptats. I llavors vosaltres, la joventut aneu amb el mòbil "pam, pam, pam, pam", i clar, a la gent gran, això ja ens costa. I llavors, sí que paguem amb targeta, però, sempre portes diners en efectiu. I llavors, això, té els seus pros i els seus contres. El contra és que desapareix, i el pro és que és una col·lecció suposo que algun dia es valorà. Diran "mira, ostres, que feien servir aquella gent". I bueno, així, és la meua opinió.

[Vicenç]: Fa uns anys recordo que es van retirar els bitllets de 200, us hi recordeu?

[Andreu]: Sí.

[Vicenç]: Ara diuen que els de 5 també perillen, de fet ja no es veuen gaires, i tu dius que les monedes també, segons el que hem escoltat?

[Andreu]: Sí, el que passa és que les monedes com a pagament tenen els dies comptats, però diguem-ne, degut a que hi ha gent que col·lecciona, els països treuen una sèrie de monedes, però no circulen. O sigui, són simplement commemoratives o per col·leccionistes.

[Vicenç]: Però tenen valor real?

[Andreu]: Sí.

[Vicenç]: A una botiga per exemple?

[Andreu]: Sí.

[Vicenç]: Tenen valor real.

[Andreu]: Per exemple, jo em recordo una vegada va sortir una moneda de 2000 pessetes de plata, bueno de plata, diguem-ne que tenia un alt contingut de plata, que era de curs real. Llavors jo em recordo d'un dia que vaig anar a comprar, vaig pagar amb un bitllet de 5000 pessetes i llavors em van donar una moneda de 2000 pessetes.

1. Detall de la col·lecció de monedes d'Andreu.

3. EL SIGNIFICAT DE COL·LECCIONAR

[Andrea]: Ah, llavors en aquest sentit, per a tu, que significaria col·leccionar?

[Andreu]: No ho sé. Em va donar per col·leccionar monedes, com em podia haver donat per col·leccionar abans setges, no? També tinc algun setge, però no m'hi he dedicat. O bitllets, hi ha gent que col·lecciona bitllets, i és més bonic, pesa menys... En fi.

4. INICIS D'UNA COL·LECCIÓ I QUAN ETS UN COL·LECCIONISTA

[Andrea]: Llavors, va haver-hi algun punt en què tu t'adonessis que estaves fent col·leccionisme, que t'estaves dedicant a col·leccionar algo?

[Andreu]: Sí, sí.

[Vicenç]: Quan passa això?

[Andreu]: El primer record que tinc, ho tinc apuntat aquí, em ve a la memòria que anava regirant el moneder de ma mare. I llavors, agafava les monedes, li deia “mamà, que t’he agafat aquestes monedes” i l’agafava, i llavors així anava col·leccionant. Això era doncs, potser era.. En cava, doncs mon pare era el paleta, i vivia aquí a l’oliva i allí de tant en tant es trobava una moneda de la guerra, i llavors la netejava. I llavors em va entrar doncs l’afició aquesta. I llavors doncs a la... Jo a l’època de Franco, doncs anava replegant doncs les monedes i això.

[Andrea]: Llavors, així per tindre una altra visió, tu Vicent en quin moment et vas adonar compte també que estaves fent col·leccionisme?

[Vicenç]: Doncs ara que ho deia l’Andreu, per part meva també va ser fortuït, no saps bé cap on ve allò que dius “doncs soc col·leccionista”. Simplement, ha arribat un punt que dius tinc, per exemple, 4323 DVDs i penses “Com han arribat fins aquí?”. Clar, els he comprat jo, evidentment. Però no hi ha hagut cap clic, simplement el meu amor al cinema, al cinema de terror sense ficció, al cinema espanyol, dius “guau” que ha portat això aquí a casa. I durant 12-15 anys, dius, “és que no he parat de comprar”. Estic d’acord amb tu, no hi ha un moment que dius “soc col·leccionista”.

[Andreu fill]: Comences a adquirir objectes que t’hi interessin i quan te n’adones ets tota l’estona pendent tota l’estona de si en trobes una nova, del contacte també d’altra gent.

[Andreu]: Sí, i per exemple, jo també me’n recordo que anava, la meva família materna és de Lleida. I em recordo que mon avi, que era padrí i tenia algunes monedes de l’època de la república, que no valien per a res, bitllets que no valien. Que la gent portava un sac de bitllets que no els hi servien de res, ho havien perdut tot i mels donaven, també tenien algun familiar que va migrar a Argentina, i llavors quan venia aquí doncs li va donar a mon avi monedetes i això, doncs ells m’ho va donar a mi. I llavors vas col·leccionant.

[Vicenç]: Això també, m’has destripat la següent pregunta, perquè dic, perquè monedes de 2 euros i no bitllets de 50?

(Tots riuen)

[Andreu]: Sou estudiants, no? I... clar, això té un cost, i dic “ostres un bitllet, un bitllet, i en acabat, doncs monedes, doncs en allò tinc “quincalla”, no val per res.

[Vicenç]: Sí, és més accessible, està més a l’abast.

[Andreu]: Sí, sí.

5. PECES ESPECIALS DE LA COL·LECCIÓ I EL PLAER DE COL·LECCIONAR

[Vicenç]: Molt bé. I d'aquesta col·lecció que tens guardes alguna moneda que siguis "aquesta és la meva" o "aquestes monedes o aquesta sèrie de monedes m'encanten", pel motiu que sigui.

[Andreu]: No ho sé. Bueno n'hi ha alguna, bueno tinc alguna moneda de plata, evidentment, però, diguem-ne, el valor no és gaire, o sigui, no tenen gaire valor. Perquè és un valor normal. Jo no col·lecciono per vendre, si no col·lecciono pel plaer de tenir una col·lecció.

[Vicenç]: Això sembla interessant.

[Andrea]: Sí.

[Andreu]: Pel plaer, llevat explicaré una anècdota de com les col·lecciono jo.

[Vicenç]: Crec que és la següent pregunta.

[Andreu]: (riu)

6. COM ACONSEGUIR MONEDES, CUIDAR LA COL·LECCIÓ I TROBAR ALTRES COL·LECCIONISTES.

[Vicenç]: Com aconsegueixes monedes?

[Andreu]: Com?

[Vicenç]: Com aconsegueixes monedes? Com arriben a tu?

[Andreu]: Primer el moneder, doncs clar, t'aficions i vas al mercadillo de Tarragona i al mercadillo de Reus, dissabtes, diumenges... Ara fa molts anys que no hi vaig. I allí hi ha uns caixons amb monedes i comences a regirar, mires unes que no tinguin gaire valor, perquè no disposes de diners, i llavors trobes alguna ganga i "Mira que xula aquesta d'Anglaterra" i la compres, i clar, cada any surt una moneda i vas mirant i vas amb la llista.

[Vicenç]: Cada any surten monedes diferents?

[Andreu]: Sí, sí.

[Andrea]: I tens tot un llistat, tot un inventari de totes les que tens?

[Vicenç]: Sí, sí.

[Vicenç]: I en descartes alguna que diguis, mira aquesta ja no m'hi interessa?

[Andreu]: Si és molt vella, que és molt nova que hi està bé, me la guardo. I en miro si tinc moltes i les que estan en millor, més ben conservades, les guardo per la col·lecció, i si no també intercanvio. Això abans era més complicat, ara a arrel d'internet o possés allí, mires el que hi ha i les canviem.

[Vicenç]: Aquesta és una pregunta que em neguitejava, hi ha col·leccionistes que esteu en contacte entre vosaltres.

[Andreu]: Sí, sí.

[Vicenç]: I us intercanvieu material entre vosaltres?

2. Detall de l'album i algunes monedes que va portar l'Andreu a l'entrevista.

[Andreu]: Ara fa bastant temps que no. Però ara, per exemple he trobat un company d'un fill, de l'Albert, que és arqueòleg, i també té l'afició de les monedes i ell és arqueòleg i va fent excavacions a tot arreu i aleshores, arreplega monedes i em vaig posar en contacte amb ell, i em mantingut contacte durant 4 o 5 mesos i ell tenia repetides, i jo tenia repetides i canviem aquesta per aquesta i ara encara estem en contacte. I enguany vam quedar un dia, i ell és de Barcelona i jo de Tarragona, i vam

quedar allí a Calafell a prendre un cafè i vam canviar monedes allí com si fossin, com si intercanviéssim droga.

[Andrea]: Em recorda a intercanviar entre nens cromos, per exemple.

[Andreu]: Sí, sí. A més de petit tothom col·leccionava cromos, i en les xocolatines et sortia un cromo. I encara conservo un àlbum dels primers àlbums.

[Vicenç]: Coneixeu a Santiago Segura? Director, actor, guionista de cinema. Va publicar un article, una entrevista que li van fer fa poc. Ell és col·leccionista de pel·lícules amb molts formats. Jo em centro més amb el format DVD, que per generació és el que em toca, bé que ha de ser DVD, doncs ell no, ell en té molts. I li van preguntar, que quan mor, o quan mor Santiago Segura, que passaria amb la seva col·lecció. I Santiago Segura va dir d'acord, sense parlar en aquests termes la seva col·lecció quin futur te?

[Andreu]: No ho sé, de moment jo tinc dos fill, em ve tant l'un con a l'altre tenen una col·lecció de les monedes em sembla que és a partir del rei emèrit.

7. ELS INICIS D'ANDREU FILL EN EL COL·LECCIONISME I LA SEVA EXPERIÈNCIA AMB EL COL·LECCIONISME FAMILIAR.

[Vicenç]: Aquí podríem engegar la segona part de l'entrevista, Andreu fill, col·leccionista, agafes l'herència del teu pare?

[Andreu fill]: Jo diria que sí, no soc tan actiu com ell, és evident, però si des de petit al veure la seva afició amb les monedes i amb el col·leccionisme en general doncs sí que t'hi interesses una mica per l'afició que té ell i passes estones comentant com les organitza com els té posades. Ell també t'ho retorna, els que té repetides les anava guardant per mi i per mon germà, per tenir aquesta mini col·lecció que vindria a ser com quan érem petits dons l'àlbum de cromos de les repetides. Però hi ha una sensació com de pertinàcia i de fer alguna activitat en comú amb la família, passar temps de qualitat, i bé, al final sí que no soc tan actiu, però sí que sempre que rebo canvi d'una botiga me les miro a ver si n'hi ha alguna que pugui semblar interessant, bàsicament això, intentes potser pagar més amb bitllets en comptes de tant...

[Vicenç]: I tu fas això?

[Andreu fill]: Sí, si i tant. Intento pagar en bitllets en compte de targeta. Per rebre monedes de canvi i a veure si dona la casualitat que n'hi ha alguna d'interessant. És com si juguessis a la loteria, però realment no estàs perdent diners.

[Andreu]: I de vegades et trobes alguna sorpresa, com una moneda de Mònaco, per exemple, o una moneda d'Andorra. Jo tinc un moneder per a les normals i si veu alguna interessant, doncs ara no tinc cap, ah no, sí que tinc. Veus? Aquesta me l'han donat avui nova completament d'Alemanya.

[Andreu fill]: Sí, té pinta de nova.

[Andreu]: Doncs, me la guardo.

[Andrea]: Com a molt integrat, no?

[Andreu i Andreu fill]: Sí.

[Andreu]: Jo amb el règim, amb la democràcia, amb el rei emèrit, amb Carles I. Es van encunyar unes monedes, i dius mira em guardaré algunes, i llavors, me'ls guardava. I quan va arribar el mundial del 82, van posar una sèrie de monedes diferents. Van arribar els Jocs Olímpics també van editar monedes diferents, i en acabat l'euro.

[Andreu fill]: Sempre hi ha un moment que encara que el teu col·leccionisme sigui constant i encara que no sigui actiu i vagis mirant el que vas trobant, sempre hi ha un

moment que hi ha un punt, que hi ha algun canvi que és lo que diu ell que s'encunyen monedes noves que et torna a despertar un interès que pot ser tènies, no apagat, però si que ho havies disminuït una mica i tornes a reprendre la col·lecció.

[Andreu]: Això va tombant. Per exemple, jo ho he tingut, pot ser, sis anys abandonat. Jo treballa a un institut i després de les vacances, com ja coneixen l'afició, i un va anar de vacances a les illes Fitxi i em va portar una moneda de les illes Fitxi. I a l'Andreu li porto monedes d'aquestes.

[Vicenç]: M'estic donant compte de què no és el simple fet de col·leccionar, sinó que és l'aglutinant familiar al voltant d'una tasca, que és la tasca de col·leccionar, que familiarment us ha unit al voltant d'una cosa.

[Andreu i Andreu fill]: Sí.

[Vicenç]: Això està molt bé.

[Andreu fill]: T'uneix amb tu i t'uneix amb la resta de la gent que tens al voltant.

[Andreu]: Ell quan va, porta monedes i al meu fill petit també.

8. ALTRES COL·LECCIONS

[Andrea]: Tornat una mica als vicis de les noves generacions, tampoc m'agrada dir-ho d'aquesta manera, però crec que este tipus de col·leccionisme, o de la materialitat com a tal, no som conscients com a tal de la importància que tenen els objectes materials, perquè vivim en un món virtual, vivim enganxats a una pantalla, tenim totes les dades, les nostres fotografies, records, dins d'un núvol que és imaginari. Al llavors, pot ser que el fet de col·leccionar almenys des del meu cercle social, d'amistats no està tan implementat. Llavors no tinc ningú a prop que tingui una col·lecció.

[Vicenç]: Pregunta seria, teniu col·leccionistes al vostre voltant que no siguin de monedes?

[Andreu]: Hi ha gent que col·lecciona plaques de cava, a casa també tinguem algunes, lo que passa amb les plaques de cava és que ara va una casa que fa el cava i crea les seves pròpies plaques, en canvi, les monedes, una moneda ve d'un Estat. Llavors hi ha més catàlegs i està més controlat.

[Vicenç]: És curiós, en el meu cas.

[Andreu]: Jo no puc encunyar moneda i vendre.

[Vicenç]: Jo en el meu cas, al voltant, col·leccionistes al meu voltant no en tinc. De res! Lo que diu ell, gràcies a internet m'he ficat en contacte amb gent que ho viu com jo, i a

nivells que són fins qüestionables. De comprar dos edicions, una que treuen el plàstic i l'altra no.

[Andreu fill]: Jo no en conec que hi arribin a tant. Però al final conec a gent que col·lecciona coses, també, com a record, com souvenirs, i cada vegada que va a una ciutat compra imants, imants de la nevera, això també és col·leccionisme, perquè tu li dones aquest valor com a record, o per exemple comprar bufandes de futbol cada vegada que vas a un camp nou. Tot això és col·leccionisme, tot això si ho he vist en gent de la meva edat. Poder tindre constància de lo que és la teva història, on les has trobat, com les has aconseguit, una mica de repte també, a mi que m'agraden els reptes. Doncs ja que vaig a un país nou, intentaré aconseguir monedes noves, tant per mi com per ell. Al final és una afició, no conec millor paraula que aquesta, és un objectiu.

[Andreu]: Ara per exemple, suposo que ho puc dir, ell a anat de vacances a Suècia.

[Andreu fill]: Ah sí.

[Andreu]: I feia per poder trobar alguna moneda.

[Andreu fill]: Era impossible. El que dius tu, no es fan servir bitllets, no es fan servir monedes, era impossible trobar monedes, trobar canvi. Era molt complicar, anaves a totes les botigues et demanaven per favor que pagares en targeta, i va ser difícil. Al final vaig aconseguir canviar algun bitllet d'euro per corones en algun supermercat de pura casualitat i a partir d'ací vas canviant aquests bitllets petits per aconseguir monedes.

9. CRIPTOMONEDES, BANCS I PERILLS.

[Andreu]: I una altra cosa que volia comentar, tot això de les criptomonedes.

[Vicenç]: Què hi penses d'aquest món?

[Andreu]: No ho puc assimilar. Perquè veig que és molt fàcil que t'estafen.

[Vicenç]: Aquí perdem l'objecte físic no?

[Andreu]: Perquè això puja, baixa. Hi ha gent que ho fa pujar, baixar.

[Vicenç]: Al final la targeta és algo que ve establert per una moneda física.

[Andreu]: Si, abans quan va començar la moneda, al darrere tenia un bitllet, tenia un recolzament amb el banc que tenia el valor amb l'or d'aquella moneda. I ara, a lo millor hi ha en circulació certa quantitat de diners i el banc doncs allò està superinflat i venen els cracks. I qui ho diu que no et puguin estafar? Per què ens fiem de quan paguem en taxa? En demanem un extracte i tu pots controlar a veure lo que? O ens en fiem de les màquines?

[Vicenç]: Jo porto sentint, perdona que et talli, que paguem més en efectiu i no confiem tant del caixer automàtic del banc, que una falla electrònica ens deixaran sense recursos d'un dia per a un altre.

[Andreu fill]: Si tu tinguessis tots els diners a casa i hi ha un problema al banc, els diners els seguiries tenint a casa, més enllà de què és pugués devaluar la moneda si hi ha un problema als bancs. Però, en canvi, si tens tot al banc i el banc deixa de funcionar et pots quedar sense res.

[Andreu]: Conec gent de la meua edat que sempre va amb un munt de diners o els té a la resolla. O vas a comprar i resulta que internet no funciona i com ho fas?

[Andrea]: Sí, això sí. No tens cobertura.

[Andreu]: Deixes allí la compra.

[Andreu fill]: Sí, exacte, per això no m'he acostumat encara a pagar amb el telefono. Jo vaig en targeta i vosaltres amb el telèfon.

[Andrea]: Te malacostumes molt a pagar amb el mòbil.

[Andreu]: I vosaltres encara més, que com aquell que diu vau néixer i ja fèieu servir el mòbil.

[Andrea]: T'has d'adaptar una mica a les noves circumstàncies.

[Andreu]: Sí, t'has d'adaptar si no malament.

10. PARONS, CANVIS I LÍMITS

[Andrea]: Llavors, has dit que tens temporades en les que col·lecciones més, altres menys. Hi ha hagut algun punt en què hi hagi dit “vull deixar de col·leccionar” o no t'ha passat mai pel cap?

[Andreu]: No, deixar de col·leccionar no. És molt difícil de deixar-ho.

[Vicenç]: Aleshores qui és col·leccionista, és col·leccionista per sempre?

[Andreu fill]: Jo diria que sí.

[Vicenç]: Andreu?

[Andreu]: Penso el mateix.

[Vicenç]: Jo acíestic amb vosaltres.

[Andreu fill]: Sigui del tema que sigui perquè el tema o lo tries a la infància o per casualitats fortuïtes et trobes uns quants objectes semblants a l'hora. Però un cop ne tens uns quants és impossible deixar-ho, sigui el que sigui. Siguin monedes, siguin bufandes, siguin cromos, siguin cartes, siguin qualsevol cosa.

[Andrea]: I no pot ser que hi arribis a un put que estiguis tant desmotivats de no trobar res més nou, i més parlant de monedes, que potser hi ha temporades que no trobes res?

[Andreu]: El que no és normal és que canvies de col·lecció.

[Andreu fill]: S'és fidel a una col·lecció.

[Andrea]: Suposo que al final quan tens tant de camí recorregut en un tipus d'objecte no ho deixaràs tampoc, però pot ser sí que dius "val, la meua col·lecció ha arribat fins aquí i ja no vaig a col·leccionar més"?

[Andreu]: Ho has de delimitar. Per exemple jo ara podria dir "avanç d'Isabel II ja no compro res o ja no miro res". O hi ha gent, per exemple ara, que hi ha les monedes de 2 euros, doncs que col·leccionen monedes de 2 euros, perquè tenen un motiu diferent. Per exemple, a Espanya cada any hi ha dos o tres monedes diferents de dos euros, amb una edició especial, per exemple als Jocs Olímpics van editar una moneda especial de cada comunitat.

[Andreu fill]: I jo crec que del revés per exemple també pot passar. Pot ser que tu tinguis una col·lecció que tu creus que és molt amplia i llavors comencen a generar molts més actius del que ets acostumat, el ritme de sortida de monedes en aquest cas o de col·leccions de cromos o qualsevol cosa, ha començat un ritme tan elevat que tu no pots mantenir aquest ritme. Si tu comences, quan va sortir l'euro, que vols tindre una moneda de cada any i de cada país, això és un tema. Però més endavant et trobes que van afegint països a la Unió Europea, van afegint monedes commemoratives, tu te'n pots donant compte de què no tens la capacitat de seguir aquest ritme. Però encara que passi això tu no deixes de ser col·leccionista. Pots no seguir aquest ritme, però pots seguir vigilant quan passa per davant teua una moneda nova i guardar-la.

[Andreu]: O per exemple podries dir "jo soc del segle passat i em dedico solament a moneda del segle passat, i el demés ho descarto"

[Andreu fill]: D'aquesta manera podries acabar una col·lecció sense tenir la pressió del temps de la quantitat de moneda nova que van generant.

[MUSICA].

11. REFLEXIONS FINALS

[Vicenç]: Andrea, que penses de tot això que ens ha explicat l'Andreu?

[Andrea]: La veritat que tot ha sigut molt interessant. Sobretot este tema més sentimental cap a les monedes i sobretot esta afició que va de pares a fills i este vincle que al final crea... familiar, com a un moment més íntim entre pares i fills, i sobretot tenir esta connexió que va més enllà de les monedes sinó també és més sentimental cap a un material i sobretot relació al seu sentiment entre ells. I a tu que t'ha semblat?

[Vicenç]: Jo com a col·leccionista he trobat molts fils en comú amb mi mateix, aquesta idea, com tu molt bé comentes, de lligar el col·leccionisme a la idea de família. He trobat a l'Andreu molt emocionat, aquesta idea de tornar a recuperar la infantesa, parlant de la mare, de quan va començar a col·leccionar monedes, i al final les monedes sembla que són una excusa per trobar-te a tu mateix, per retornar a un passat. Una nostàlgia, com comentaven abans tu i jo, una nostàlgia ben entesa. He trobat molt interessant el tema de les monedes i a partir d'ara me les miraré d'una altra manera.

Molt bé i fins aquí el pòdcast, De col·leccionista a col·leccionista en aquest primer episodi. Andrea, ens veiem d'aquí a uns dies?

[Andrea]: Sí, esperem que us hagi agradat i ens veiem a la pròxima.

[Vicenç]: Adeu!

CRÈDITS

"De col·leccionista a col·leccionista", un pòdcast de l'Aula de Cinema i Arts

Audiovisuals (ACiAA) de la URV

Sobre una idea original de Vicente Arnal Cervera

Investigació i realització: Vicente Arnal Cervera i Andrea Martin Verge

Edició: Vicente Arnal Cervera

Producció: Vanina Hofman (ACiAA)

Transcripció: Balma Gallart / **Correcció i maquetació:** Andrea Martin Verge